

La pel·lícula china 'I am not Madame Bovary' consigue la Concha de Oro

San Sebastián
ED

La 64 edició del Festival de Cine de San Sebastián se despidió este sàbado con la gala de entrega de premis. La Concha de Oro a la mejor pel·lícula fue para *I am not Madame Bovary*, de Feng Xiaogang. La Concha de Plata al mejor director recayó en Hong Sangsoo, por *Yourself and yours*. La Concha de Plata a la mejor actriz se la llevó Fan Bingbing por *I am not Madame Bovary*, y la Concha

de Plata al mejor actor fue para Eduard Fernández, por *El Hombre de las mil caras*. Ramiro Civiata ganó el Premio del Jurado a la mejor fotografía por *El invierno*, y Rodrigo Sorogoyen e Isabel Peña se llevaron el Premio del Jurado al mejor guión por *Que Dios nos perdone*. Finalmente, La pel·lícula argentina *El invierno*, de Emiliano Torres, y la sueca *The giant*, compartieron el Premio Especial del Jurado.

I, Daniel Blake, del veterano

FOTO: EFE / Fan Bingbing, premio a la mejor actriz, por el mismo filme

Ken Loach, se alzó con el Premio del Público, mientras la animación *Ma vie de courgette* ganó el premio a Mejor Película Europea. Asimismo, la pel·lícula vasca *Pedroló*, primer largometraje del joven realizador Juan Palacios, obtuvo el Premio Irizar al Cine Vasco. El

Premio EROSKI de la Juventud recayó en *Bar Bahar*, de Maysaloun Hamoud, una cinta franco-israelí cuyos protagonistas son unas chicas palestinas con pasaporte israelí que optan por vivir una vida de libertad en Tel Aviv, lejos de sus lugares de origen. *Rara*,

de Pepa San Martín, consiguió el premio Sebastiane a la mejor pel·lícula del Festival de temática LGTB, y *El hombre de las mil caras* se llevó el tercer premio Feroz que conceden los informadores de cine de España (AICE).

El festival se despidió desde el mar con *La Odissea*, un filme escrito y dirigido por Jérôme Salle sobre la vida del pionero de la exploración y filmación subacuática Jacques Cousteau (1910-1997).

A través de su biografía, y en especial de su relación con su hijo Philippe, Salle relata "la historia del siglo XX y la evolución de la relación entre el hombre y la naturaleza", según explicó.

Protagonizada por Lambert Wilson (*De dioses y hombres*), con Audrey Tatou (*Amelie*) en el papel de su primera esposa y la estrella emergente Pierre Niney (*Yves Saint Laurent*) en el de Philippe, la pel·lícula busca reivindicar la figura de Cousteau.

VOLTA PEL MÓN AMB LA SEU VELLA

TANIT GONZÁLEZ & JORDI MERCADÉ

Els bells paquiderms de Colombo / 41

COLOMBO (SRI LANKA)

L'illa de Sri Lanka és un país que té una forma peculiar; alguns diuen que de perla, altres de mango, i d'altres que té forma de llàgrima. D'aquesta última li ha vingut el sobrenom de la llàgrima de l'Índia, país del qual sembla desprendre's de manera tant poètica. Té vuit Patrimonis de la Humanitat, com les pintures rupestres de Sirigiya.

És verda, fèrtil, salvatge en la seva major part, i amb una biodiversitat aclaparadora, sent una de les més variades del món. De formigues fins elefants i de balenes fins tortugues. Cal dir que, per sort, el 15% del territori està protegit. També és famosa per les seves interminables plantacions de té, d'aquí el famós té de Ceilan, ja que Ceilan és com es va nomenar l'illa fins al 1972.

Aquest país insular es va potenciar com a destinació turística en 2010, un any després del final del conflicte bèl·lic de 26 anys amb la insurgència tàmil al nord de l'illa. Les resquícies de la guerra encara estan latents, però en general es respira que els srilankesos són una gent que està passant pàgina, amb una capacitat enorme de resiliència, molt oberts i ben curiosos amb l'exterior. A la capital, Colombo, hem trobat una família encisadora que ens han fet sentir com dos membres més; fins i tot ens van pres-

A Suresh li agradà la Seu Vella, i també a l'elefant

tar la seva habitació! En Suresh i la Lana són una parella cristiana (dels pocs que hi ha a l'illa) i tenen dos fills. Amb ells dos hem tingut converses interminables i molt interessants; hem cuinat i intercanviat receptes boníssimes (una família més que esmorza amb pa amb tomàquet!) i nosaltres ens hem llepat els dits amb l'amor que cuina la Lana.

En Suresh és un home molt inquiet; hem tingut la sort que ens ha acompanyat a conèixer les petites coses que no veuries sense un bon guia local; ens va donar consells i recordem amb molt d'afecte quan ens va portar a veure un dels animals més característics de l'illa i molt especial per a ells: l'elefant. A Sri Lanka és un animal venerat i protegit, fins

al punt que, a dia d'avui, matar-ne un és castigat amb pena de mort; la majoria hi viuen en estat salvatge en les àrees protegides del país.

En Suresh, en veure el Conjunt Monumental de la Seu Vella, ens diu: "De veritat que no és patrimoni de la humanitat?" Nosaltres li vam contestar: "No, encara no... tot i que esperem que no trigui

gaire!". Diu que li impressionaria pujar a la torre, que li encantaria veure tota la panoràmica que es pot apreciar des d'allà dalt. Sent la força que té aquest edifici quan el mires, la força que devia tenir i significar en la seva època, i la força que dona a Lleida com a referència identitària.

Comenta: "Imposa la seva forma, la seva singularitat, i que te la miris per on te la miris, sempre trobaràs quelcom interessant on parar-te una estoneta".

Li ha encantat i l'ha emocionat el nostre projecte, i com que li agrada viatjar un dia vindrà a Europa; llavors visitarà la Seu Vella i li agradaria que aquell dia ja tingués la màxima distinció patrimonial.

Després d'aquests dies inoblidables amb ells, ens hem dedicat a recórrer l'illa, gaudint de les magnífiques platges, nedant amb tortugues, veient balenes, visitant diferents plantacions de té, fent *treking* per muntanyes i passejades per parcs naturals... La riquesa natural d'aquest país mai ens deixarà de sorprendre!

AMB EL SUPORT:

La **Mañana**

